

[Olav Olsen.]

kan komme frem. Man maa huske paa, at til at blive Statshusmand og til at blive Husmand kræves for det første, at man kan sine Ting, og dernæst kræves der Nøjsomhed, og der kræves Flid, og der kræves Sparsommelighed. Hvis ikke alt dette er til Stede, vil det ikke gaa Husmanden vel.

Jeg skal minde om, at vi i Efteraaret fik en Beretning fra Statistisk Bureau, hvor det var opgjort, hvorledes Indtægterne har været for de forskellige Driftsstørrelser her i Landet, og derefter havde Ejendomme under 10 ha en Indtægt af 1 348 Kr. — nu tager jeg vist ikke fejl, naar jeg siger, at det er nogle af de bedste, der er derimellem. Naar jeg nu siger, at man skal være lidt varsom med at forcere denne Udstykning, er det, fordi den Indtægt, man har af saadanne Husmandsbrug, er saa lille, at man ikke skal friste Folk for stærkt til at gaa den Vej.

Den Dag kunde jo meget let komme, og jeg tror ikke, den er saa forfærdelig fjern, da det bliver vanskeligt at faa Brugere nok til de Husmandshjem, vi kan oprette. Det er jo nemlig ikke noget særlig flatterende Billede, naar det, de Menneker kan faa at leve af, er 1 348 Kr. om Aaret og det endda for Ejendomme, som ligger over det, man almindeligvis kalder Husmandsbrug — de fleste er jo desværre under 8—10 Tdr. Land. Jeg mener, at man bør advare stærkt imod at lokke nogen til at gaa den Vej, for der skal være et rimeligt Forhold mellem de Indtægter, et Husmandsbrug kan give sin Bruger, og de Indtægter, en Arbejder har, eller en anden Virksomhed kan give sin Udøver.

Den højtærede Landbrugsminister sagde ved Finanslovbehandlingen i Efteraaret, at det var en frygtelig Indtægt, vi havde faaet i Landbruget, naar vi kom op paa en Forrentningsprocent af 6,2. Altsaa, disse Husmænd med 1 348 Kr. i Indtægt plus en lille Smule i Rente — det kan højst blive et Par Hundrede Kroner, der kan blive til de fleste Husmandshjem, det vil være noget forskelligt — har en ganske meningsløs høj Jordrente, og det er ødelæggende for Landbruget at have en saadan Renteindtægt af Jordbrug.

Jeg forstaar ikke, at den højtærede Landbrugsminister kan komme med en saadan Udtalelse, for det er ganske misvisende; det er efter min Mening kun en passende og almindelig Renteindtægt; og hvis disse Husmænd skal beskattes videre, som den højtærede Landbrugsminister jo

efter sine Udtalelser i Efteraaret tilsigtede, vil deres Indtægter blive endnu mindre.

Han vil altsaa gavne dem ved at lægge en øget Skat paa dem til alle de Byrder, de har i Forvejen, og tage noget af disse 1 348 Kr., de har at leve af, for at bedre Forholdene for dem. Det maa hvem der kan forstaa, jeg kan ikke forstaa Logikken deri, og derfor maa jeg sige, at selv om den højtærede Landbrugsminister ikke vil optræde som Landbrugsminister mere, ikke vil handle paa det samlede Landbrugs Vegne, saa kan han heller ikke blive Husmandsminister, da han jo heller ikke vil handle paa Husmandsstændens Vegne. Han kan højst i Fremtiden, hvis han faar Held til at gennemføre disse Lovforslag og føre dem ud i Livet, blive Ekspropriationsminister.

Første Næstformand (Pinstrup): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes Fredag den 29. November Kl. 1¹/₂ med følgende Dagsorden:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

- a. Forslag til Lov om Erhvervelse af Jord til Oprettelse eller Udvidelse af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v.
- b. Forslag til Lov om Vilkaar for Overtagelse af Jorder i offentligt Eje.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 137 af 1. Juni 1929 om Foranstaltninger til Fremme af Udstykningen i de sønderjydske Landsdele.

Mødet hævet Kl. 10²⁵.